

Määräpäänä Pietari

Esitutkimus Pietariin vuosina 2010–2011 muuttaneista

Andrei Kalinitchev

Tsaarin aikana Venäjän keisarikunnassa tapahtunutta siirtolaisuutta on tutkittu laajalti, aineistona on käytetty mm. paikallisia ja valtakunnallisia väestötilastoja ja väestölaskentatietoja. Ensimmäisiin lukeutuivat zemstvon eli Venäjän paikallisen itsehallinnon suorittamat 1800-luvun loppupuolen ja 1900-luvun alun kyselyt ja väestölaskennat. Valtakunnallisiin väestölaskentoihin kuului esimerkiksi Venäjän keisarikunnan ensimmäinen yleinen väestölaskenta vuodelta 1897.

Pietari keisarikunnan pääkaupunkina oli epäilemättä aikansa merkittävimpiä keskuksia (kts. kuvio 1). Myös Pietarin kuvernementti eli Inkeri oli nopeasti kasvava ja taloudellisesti kehittyvä seutu. Kasvun syyt olivat moninaiset: pääkaupungin suuret markkinat vetivät sekä ostajia että myyjiä eli Pietari oli keskeinen kauppa- paikka. Paikkakunta sijaitsi maantieteellisesti tärkeässä paikassa merkittävien kauppareittien yhtymäkohdassa. Tällöin paikalliset luonnonrikkaudet edesauttoivat teollisuuden kehitystä. Pietarista tuli suuri metropoli, jonka asukasluku v. 1897 oli noin 1,2 miljoonaa. Koko pääkaupungin kuvernementin asukasluku oli tuolloin selvästi suurempi eli 2,1 milj. henkeä. Kuvernementin kaupungeissa pääkaupunkia lukuun ottamatta asui noin 157 000 henkeä, ja maa-seudulla noin 690 000 henkeä. (Pervaja 1903, III). Vertailun vuoksi mainitkoon, että vuonna 1897 Suomen väkiluku oli 2,5 miljoonaa henkeä (Obshtshij 1905, 6-8) ja vastaavasti vuosisadan vaihteessa noin 2,7 miljoonaa (Miettinen 2010, 209).

Kirjoittaja, FL Andrei Kalinitchev on virallinen kielenkääntäjä. Tällä hetkellä hän toimii Turun yliopistossa tutkijana ja valmistaa väitöskirjatutkimustaan.

Inkerin väestön liikkuvuutta ja rakennetta on pohdittu myös Siirtolaisuus-Migration -lehdessä aikaisemminkin (esim. Kalinitchev 2011). Tuolloin ilmeni, että Inkeristä oli tullut monikansallinen ja monikulttuurinen alue, jonka kehitys riippui paljolti pääkaupungin taloudellisesta kehityksestä. Pietari on myös nyky-Venäjän toiseksi suurin kasvukeskus Moskovan jälkeen. Käytännössä sama asetelma ”kehittyvä Pietari - kehittyvä Pietarin alue” on edelleen voimassa. Nykyinen Pietari vetää siirtolaisia sekä Venäjän että entisen Neuvostoliiton muiden tasavaltojen alueilta.

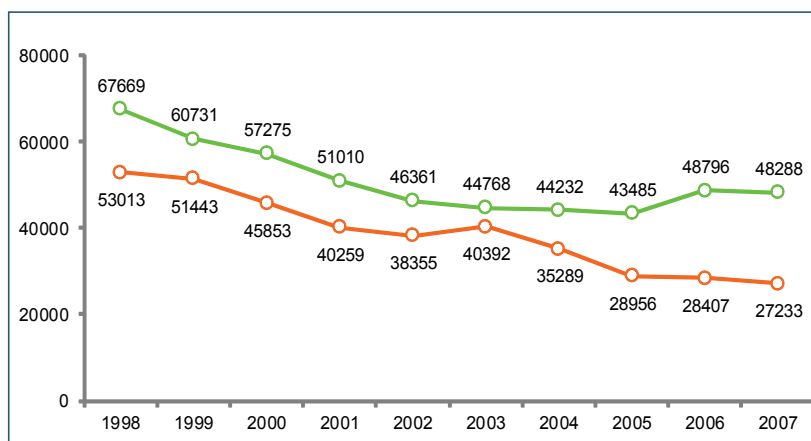
Kuvio 1. Pietarin väestö 1760–2003. Lähde: Sankt-Peterburg 2003, 16–17.

Vuoden 2002 väestölaskennan mukaan Pietarin asukasluku oli n. 4,6 miljoonaa ja v. 2010 vastaavasti 4,8 milj. asukasta (Predvaritelnyje itogi 2011, 10). Pietari on nopeasti kasvava monikansallinen metropoli. (kts. taulukko 1).

Taulukko 1. Pietarin paikallisen väestön etninen rakenne, %

Väestöryhmä	Asukkaita	%
venäläiset	3 950 000	84,7
ukrainalaiset	87 000	1,9
valkovenäläiset	54 500	1,2
juutalaiset	36 600	0,8
tataarit	35 600	0,8
armenialaiset	19 200	0,4
azerbaidzhanilaiset	16 600	0,4
georgialaiset	10 100	0,2
tšuvassit	6 000	0,1
puolalaiset	4 500	0,1
Muut	427 000	9,5
Yhteensä	4 647 100	100,0

Lähde: viralliset tiedot vuoden 2002 väestölaskennan mukaan. Lähde: <http://www.perepis2002.ru/>.

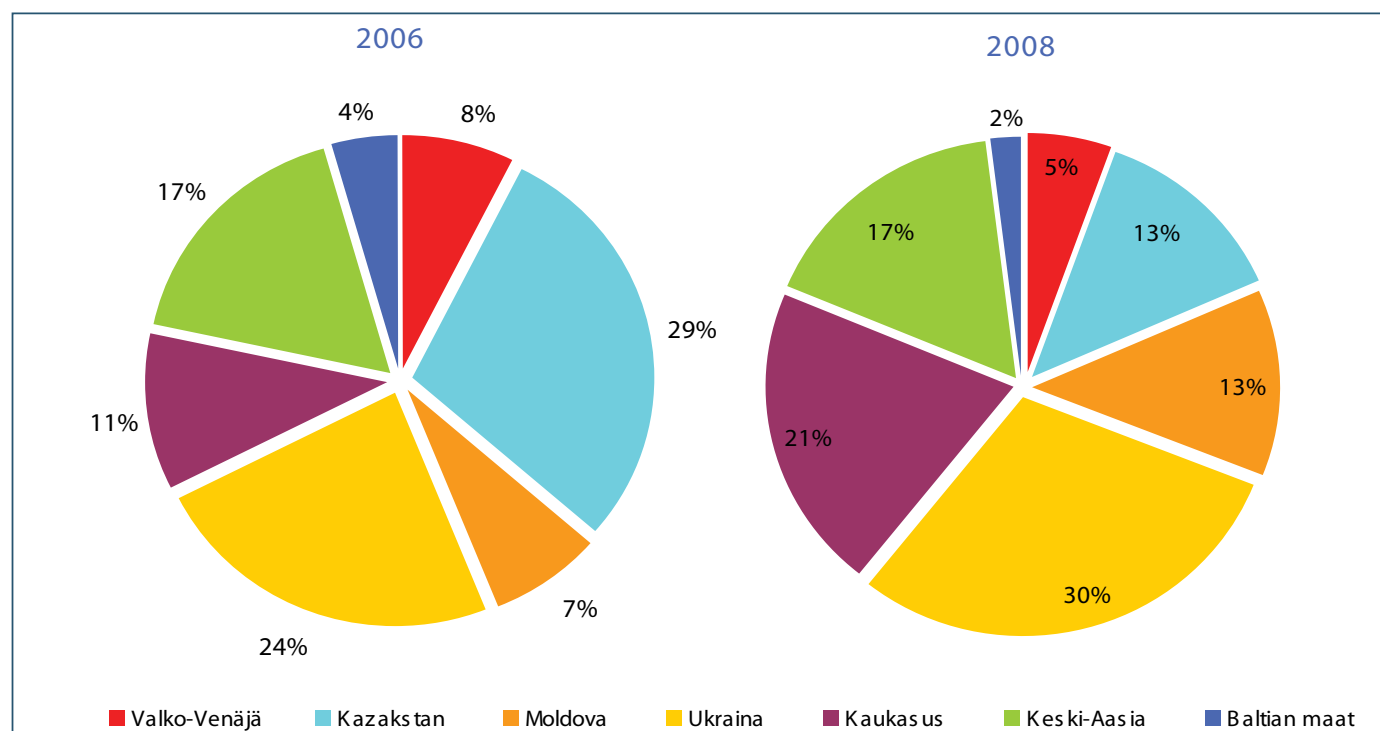

Kuvio 2. Pietariin muutto vv. 1998–2007. Ylempi viiva: sisäänmuuttaneet siirtolaiset. Alempi viiva: poismuuttaneet siirtolaiset. Lähde: http://www.gov.spb.ru/day/new_stat.

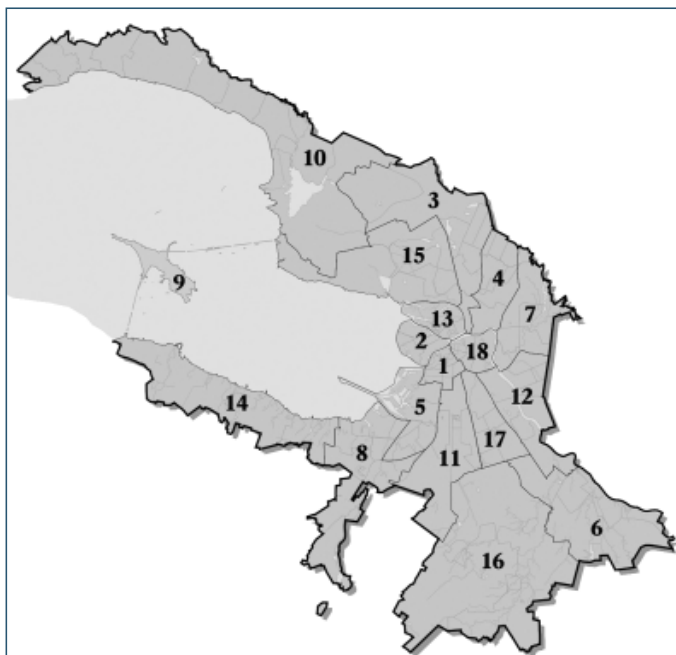
Muuttajien määrä on kasvanut vuodesta 2005 lähtien. Esimerkiksi vuoden 2008 alkupuoliskolla Pietarissa rekisteröitiin 23 223 tulomuuttajaa ja vastaavasti 10 482 lähtömuuttajaa (kts. kuvio 2, http://www.gov.spb.ru/day/new_stat).

Vuodesta 2006 IVY:n alueelta ja Baltian maista saapuvan muuttoliikkeen rakenne on muuttunut viranomaisilta saatujen tietojen mukaan: Kazakstanis-

ta muuttaneiden osuus on vähentynyt, mutta Kaukasuksesta ja Moldovasta tulleiden osuus on kasvanut merkittävästi (kts. kuvio 3). Yleisen käsityksen mukaan Pietarissa asuvien rekisteröimättömien muuttajien määrä on huomattavasti korkeampi, koska monet muuttajat oleskelevat kaupungissa ilman rekisteröintiä. Joidenkin arvioiden mukaan ero virallisten ja todellisten lukujen välillä on monikertainen.

Kuvio 3. IVY-maista ja Baltian maista muuttaneiden muuttajaosuudet, %. Lähde: http://www.gov.spb.ru/day/new_stat.

1. Pietarin kartta. Pietarin piirikunnat: 1. Admirantejskij, 2. Vasiljevskij, 3. Vyborgskij, 4. Kalininskij, 5. Kirovskij, 6. Kolpinskij, 7. Krasnogvardejskij, 8. Krasnoselskij, 9. Kronshtadtskij, 10. Kurortnyj, 11. Moskovskij, 12. Nevskij, 13. Petrogradskij, 14. Petrodvortsovyj, 15. Primorskij, 16. Pushkinskij, 17. Frunzenskij, 18. Tsentralnyj. Haastateltujen asuinpaikat: Svetlana asui piirikunnassa numero 13 Petrogradskij, muut piirikunnassa 8 Krasnoselskij. Lähde: <http://ru.wikipedia.org>, hakusana: Петербург.

Kysymyksenasettelu

Tällä hetkellä on erittäin vähän tietoa siitä, mikä on Pietariin muuttavien väestörakenne.

Aikaisemmat tutkimustiedot perustuvat paljolti tilastoista saatuihin tietoihin. Nykymuuttajia profiloitaessa kyselyt ja haastattelut helpottavat tiedonhankintaa. Henkilökohtaisen työskentelyn etuihin voitaneen lukea sekin, että haastattelija pystyy tutkimusaineistoa kerätessään perehtymään haastateltavan tilanteeseen ja näkemään kokonaiskuvan muuttajaperheen elinoloista. Tehdessään muuttopäätöstään yksittäiset muuttajat käyvät läpi argumenttejaan muuton puolesta ja vastaan. Haastatteluilla saadaan hyvin selville muuton taustalla olevat todelliset syyt (tai vastaavasti syyt olla muuttamatta).

Artikkelissa esitetään alustavia tutkimustuloksia, jotka on saatu vuosina 2010–2011 toteutetulla pilot-tihankkeella. Haastateltavat on kerätty lumipallomene-

telmällä. Tästä syystä haastateltujen asuinalue pitkälti rajoittui yhteen pietarilaiseen piirikuntaan.

Esitutkimuksessa käytetty tutkimusmetodi pohjautuu mikrotutkimukselliseen lähestymistapaan (Kalinitchev 2010). Pohtimalla ilmiön pieniä segmenttejä voidaan analysoida sellaisia muuttoilmiöitä, jotka muuten ”hukkuisivat” massatutkimuksiin. Aineiston pienuuden vuoksi kyseinen segmentti ei pysty tietystikään antamaan kokonaisvaltaista kuvaa Pietariin suuntautuvasta muuttoliikkeestä, eikä luo perustaa laajemmille tieteellisille yhteenvedoille. Kuitenkin kyselyn tuloksista selviää muuttajien konkreettisia elämäntilanteita, muuttoon johtavia syitä, lähtöpaikkoja sekä haastateltujen suhtautumisen uuteen asuinpaikkaansa. Jatkossa on tarkoitus tehdä tämän pilottitutkimuksen antamien viitteiden perusteella varsinainen Pietariin liittyvä muuttoliiketutkimus.

Kaikki haastateltavat yhtä lukuun ottamatta asuvat Pietarin lounaisosan lähiössä, saman kadun varrella. He asuvat Neuvostoliiton aikaisissa kerrostaloissa. Kiinteistöjen kunto on kohtalainen venäläistä skaalaa käyttäen. Seutu ei kuitenkaan ole venäläisittäinkään korkealuokkainen.

Haastattelujen kohteena oli viisi muuttajaperhettä ja yksi naimaton nuori nainen. Niissä oli yhteensä 12 perheenjäsentä, jotka siis kaikki haastateltiin. Kyselylomake sisälsi seuraavat kohdat:

1. Haastatteluvuosi.
2. Haastateltava nimi, ikä, ammatti, koulutus, lähtöpaikka, perheenjäsenet.
3. Muuttovuosi Pietariin.
4. Muuton syyt.
5. Työpaikka uudella asuinpaikalla.
6. Kuukausitulot uudella asuinpaikalla.
7. Asuinolot uudella asuinpaikalla.
8. Perheen kokemat myönteiset ja kielteiset muuttoon liittyvät asiat.

Yksittäisten perheiden kohdalla saattoi joitain tietoja jäädä saamatta (esimerkiksi perheen tuloista). Perhe-esittelyt alkavat aviomiehen etunimellä, sukunimiä artikkelissa ei ole käytetty.

Dmitrin perhe

1. Haastateltu vuonna 2010.
- 2a. Dmitri: ikä 36 vuotta, ylempi ammattikoulutus, toimi lähtöpaikassa rautatieyhtiön palveluksessa.

- Lähtöpaikka oli kaupunki Orjol. Kaupunki sijaitsee 328 km lounaaseen Moskovasta. Orjolin asukasluku on n. 320 000 henkeä.
- 2b. Aviopuoliso Anna: ikä 36 vuotta. Lähtöpaikalla hän toimi opettajana ja lehtorina.
- 2c. Lapset: kaksi tytärtä.
3. Muuttovuosi 2009.
4. Perheen vanhin tytär on syntynyt sokeana. Orjolissa ei ollut sokeille lapsille tarkoitettuja lastentarhoja tai kouluja. Vanhemmat pelkäsivät, että lapsen kehitys jää jälkeen. Tällöin hän ei saisi koulutusta, jolla taattaisiin hänen työllistämisen myöhemmin. Sokean lapsen tulevaisuuden varmistaminen oli siis pääsyy muuttoon.
5. Anna on työssä eräässä pietarilaisessa korkeakoulussa lehtorina, Dmirti on työssä rakennustyömaalla.
6. Kummankin puolison keskitulot olivat n. 20 000 ruplaa kuukaudessa (eli 470 €/kk), yhteensä n. 40 000 ruplaa kuukaudessa. Perhe saa myös lapsirahaa.
7. Perhe on ostanut kerrostalon kaksiosista yhden huoneen, jossa asuivat neljästään (Venäjän laki sallii myydä huoneita yksittäin samasta kiinteistöstä).
- 8a. Myönteiset asiat: sokea tytär saa koulutusta ja hoitoja sekä kehittyy yhtä hyvin kuin muutkin lapset. Pietarin kaupunki maksaa kuukausittain lapsirahaa 6 000 ruplaa (142 €) ja kustantaa koko perheen vuosiloman Mustallamerellä sijaitsevassa kylpylässä sokean lapsen virkistämiseksi. Äiti pääsee viemään lapset teatteriin, sirkukseen, eläintarhaan jne.
- 8b. Kielteiset asiat: asuinolot ovat hankalia, koska kaksion toisessa huoneessa asuu toinen perhe. Ahtaus on suuri. Nykytulot eivät mahdollista asuinolojen parantamista edes lainan avulla, koska perhe ei pysty palkoistaan säästämään.

Svetlana

1. Haastateltu vuonna 2011.
2. Svetlana on edellisessä haastattelussa mainitun Annan veljentytär. Hän on 25-vuotias korkeakoulutettu nuori nainen, filologi. Svetlana osaa useita kieliä. Hän on ollut työharjoittelussa Ranskassa. Svetlana on naimaton, hänkin on syntynyt ja asunut ennen muuttoaan Orjolin kaupungissa.

3. Muuttovuosi 2011.
4. Muuton syynä oli se, että kotikaupungista ei löytynyt koulutusta vastaavaa työpaikkaa.
5. Svetlana on työssä eräässä pietarilaisessa yrityksessä tulkkina ja sihteerinä.
6. Svetlanan kuukausipalkka 25 000 ruplaa (n. 590 €/kk).
7. Svetlana vuokraa yhtä huonetta asuntolasta, joka sijaitsee Pietarin keskustassa.
8. Svetlana pitää keskustassa asumisesta ja Pietarin kulttuurielämästä. Hän käy usein teattereissa. Svetlana on tyytyväinen nykyiseen työpaikkaansa ja haluaa asua Pietarissa jatkossakin.

Kubantsin perhe

1. Haastateltu 2011.
2. Kubants, 46 v., on kotoisin Kirgisiasta. Perheeseen kuuluvat myös vaimo ja aikuinen poika.
3. Muuttovuosi 2010.
4. Työttömyys ja alhainen elintaso vanhalla asuinpaikalla pakottivat perheen muuttamaan. Perhe asui taajamassa, jossa oli työtä pääasiallisesti vain julkisella sektorilla – esimerkiksi opettajille ja lääkäreille. Paikallinen palkkataso oli alhainen ja hintataso korkea. Venäjän rupliksi muutettuna opettajan tai lääkärin palkka oli n. 500 ruplaa (12 €/kk). Kubantsin mukaan tällä summalla sai ostettua kaksi kiloa lihaa. Seudulla kasvatetaan lampaita, mutta mitään muuta työtä ei juurikaan ole.
5. Koko perhe työllistyi taloyhtiöön, jossa he myös asuivat haastatteluhetkellä. He siivoavat monikerroksisen kerrostalon ja sen lähialueen, huolehtivat talousroskien viemisestä, tekevät huoltotyöt jne. Kubantsin työkaveri, joka oli kotoisin Uzbekistanista, muutti myös Pietariin perheen kanssa. Syy tämän uzbekistanilaisen perheen muuttamiseen oli rahantarve - työkaverin lapsi oli menossa naimisiin kotiseudullaan, ja perheen piti saada rahaa häiden järjestämiseen. Kun tarvittava summa oli ansaittu, uzbekit palasivat kotiin.
6. Tuloista ei keskusteltu.
7. Perhe asuu vuokrahuoneessa.
8. Myönteiset asiat: tulot korkeat aikaisempaan verrattuna, perheenjäsenien hyvinvointi on noussut. Kielteiset asiat: hankala esimies, vaikea ja likainen työ.

Viktorin perhe

1. Haastateltu 2011.
- 2a. Viktor, 24 v., koulutukseltaan rakentaja.
- 2b. Irina 24 v., koulutukseltaan juristi. Hän odottaa lasta.
3. Muuttovuosi 2010.
4. Perhe muutti Pietariin Belgorodista (600 km etelään Moskovasta, v. 2010 asukasluku noin 357 000 henkeä). Kummallekaan ei löytynyt työtä kotikaupungista, samoin kulttuurinen elämä siellä oli olematonta.
5. Molemmat saivat uudella asuinpaikkakunnallaan koulutustaan vastaavat työpaikat. Viktor on työssä rakennustyömaalla, Irina on työssä kärjäsihteerinä piirikunnan oikeustalolla.
6. Viktor saa palkaksi n. 20 000 (470 €/kk) ja Irina 10.000 ruplaa (235 €/kk). Tulot Pietarissa ovat selvästi paremmat kuin lähtöpaikkakunnalla.
7. Perhe on ostanut yhden huoneen kaksiosista.
- 8a. Myönteiset asiat: perhe pitää Pietaria hyvänä asuinpaikkana: kaupunki tarjoaa hyvin palkattua työtä sekä paremman elintason. Samoin kaupungin kulttuuritarjonta on hyvä. Pietarissa on ison kaupungin asumismukavuudet ja hyvät liikenneyhteydet.
- 8b. Kielteiset asiat: ahdas asunto. Lähitulevaisuudessa ei ole mahdollisuuksia parantaa asuinoloja.

Olegin perhe

1. Haastateltu 2010.
2. Oleg on 27 v. ja koulutukseltaan maisemasuunnittelija. Lähtöpaikka oli Tsheljabinsk, Uralin ja Siperian rajalla (v. 2010 asukasluku oli 1,1 milj.). Olegilla oli aviopuoliso, joka jäi Tsheljabinskiin ja oli työssä siellä opettajana.
3. Muuttovuosi 2010.
4. Muuton syy: Olegin henkilökohtainen työllistymissuunnitelma. Oleg suoritti maisemasuunnittelijan opinnot, mutta ei saanut koulutustaan vastaavaa työtä kotipaikaltaan. Hän rupesi kartoittamaan tilannetta muualla ja tuli siihen tulokseen, että Pietarissa on huomattavasti paremmat työllistymis- ja ansiomahdollisuudet. Pietarissa oli meneillään rakennusbuumi ja asiakkaat olivat tsheljabinskilaisia varakkaampia.

5. Saavuttuaan Pietariin Oleg aloitti työhaun, muuta ei saanut koulutuksensa mukaista työpaikkaa, koska työmarkkinoilla liikkui paljon maisemasuunnittelijoita. Hän ryhtyi tekemään satunnaisia töitä.
6. Olegilla ei ollut säännöllisiä tuloja.
7. Oleg vuokrasi huonetta asuntolasta, myöhemmin hän joutui muuttamaan pois.
8. Oleg piti Pietarissa asumisesta, mutta hänen suunnitelmat eivät toteutuneet haastatteluhetkellä.

Yhteenveto

Pietarin vetovoima on säilynyt samanlaisena vuosisatoja: kaupunkiin muutetaan nykyisinkin paremman ansion ja elintason toivossa. Taloudellinen kiilu Venäjän eri alueiden välillä on pysynyt suurena, eli alueet eivät ole kehittyneet tasavertaisesti. Työvoima on pyrkinyt muuttamaan hitaasti kehittyviltä paikkakunnilta Pietarin tyyppisiin varakkaisiin ja nopeasti kehittyviin kasvukeskuksiin. Joillakin Venäjän paikkakunnilla tai IVY:n alueilla on havaittavissa jopa laskusuhdanteen piirteitä, kun tehtaita on suljettu ja väkeä on irtisanottu. Muuttuneet olosuhteet madaltavat kynnystä lähteä etsimään parempaa onnea kasvukeskuksista.

Muuttajien suunnitelmat eivät aina toteudu, ja heidän kohdallaan muutossa piilee tietty riski. Jos esimerkiksi työtä ei löydy Pietarista, muuttajalla ei ole hätää, mikäli hänellä on mahdollisuus palata lähtöpaikkaansa. Kaikki muuttajat eivät aikoneet asua Pietarissa pysyvästi, vaan osa tuli tilapäisen ansion takia.

Muuttoliike kehittyy monien tekijöiden yhteisvaikutuksesta. Nämä tekijät toimivat sekä henkilöiden tiettyjä pyrkimyksiä rajaavina esteinä että valintoihin johtavina sysäyksinä (vrt. Hägerstrand 1975, 3–14). Haastatteluissa tuli ilmi työvoiman liikkuvuuden yhteys sosiaalisiin ja taloudellisiin rakennemuutoksiin. Muuttohalua synnyttävät mm. tyytymättömyys kotipaikan oloihin (vrt. Malmberg 1997, 44). Kuitenkin tässä esitutkimuksessa korostui se, että päätös poismuutosta syntyi yksittäisissä muuttajaperheissä vapaaehtoisesti.

Tässä esitutkimuksessa käytetty tiedonkeruun menetelmä (haastattelu) osoittautui toimivaksi tavaksi kerätä aineistoa ja selittää liikkuvuutta Pietariin. Näin saadaan yksityiskohtaista tietoa muutto- tai jäämispäätöksistä (vrt. Fischer 1997, 88).

Haastattelut osoittivat, että Pietariin muutetaan sekä Venäjän alueilta että kauempaakin, eli mm. Kirgisiasta ja Uzbekistanista. Oli myös havaittavissa, että tietyt huonosti palkatut, raskaat ja vähemmän arvostetut työtehtävät jäävät muuttajien harteille. Toisaalta Venäjällä julkisuudessa on keskusteltu työnantajien vakiintuneesta käytännöstä, jonka mukaan paikallista väkeä ei oteta työhön vaan työllistetään etupäässä siirtolaisia, koska he tyytyvät huomattavasti huonompiin työehtoihin.

Perheellä on edelleen vahva rooli Venäjällä tapahtuvassa liikkuvuudessa. Kuten ainakin esitutkimuksen aineistosta ilmenee, muutot tapahtuvat useimmiten juuri perheittäin.

Muuttajien suureksi ongelmaksi on muodostunut asuintilojen ahtaus, joka johtui korkeista vuokra- ja kiinteistöhinnoista. Muuttajat joutuivat joko vuokraamaan tai ostamaan kaksioista tai kolmioista yksittäisiä huoneita. Tällöin naapurit käyttivät samoja yleisiä tiloja (WC, keittiö jne.). Esimerkiksi kaksiossa saattaa asua yhteensä kuusi tai seitsemänkin henkilöä. Vielä nykyisinkään venäläinen palkkataso ei riitä perheasumiseen sopivien tilojen hankkimiseen.

Venäjän lait vaikeuttavat muuttajien asemaa. Moskovassa tai Pietarissa asuvalla henkilöllä pitää olla paikallinen rekisteröinti (*propiska*), joka on merkity passiin. Rekisteröimätöntä henkilöä pidetään laittomasti oleskelevana, ja poliisilla on oikeus pidättää hänet tarkempaa selvitystä varten. Asuinkiinteistöjen omistajilla (mukaan lukien erillisen huoneen omistaja) on tällainen rekisteröinti. Sen sijaan alivuokralaisilla ei ole mahdollisuutta saada rekisteröintimerkintää helposti. Siihen pitää saada päävuokralaisen suostumus.

Propiskan antaminen muuttajalle tarkoittaa myös tiettyjen hallinto-oikeuksien luovuttamista. Vuokralainen voi käyttää oikeuksiaan asunnon haltijaa vastaan. Joskus on saattanut käydä siten, että alivuokralainen on saanut hädättyä päävuokralaisen. Siinä tapauksessa uusi muuttaja on päässyt nauttimaan toisen omistaman asunnon mukavuuksista. Tällöin asiaan on yleensä liittynyt erityyppistä rikostoimintaa alivuokralaisten taholta, mm. kiristystä, valeomistuspaperien valmistusta tai jopa murhia, koska asuntojen hinnat ovat korkeita palkkatasoon verrattuna. Kaikkiaan pietarilaisilla asukkailla on iso kynnyks rekisteröidä vieras henkilö omaan asuntoonsa pelätessään ikävyökyä. Jopa avoliitossa asuvat välttävät kumppanin-

sa rekisteröimistä omaan huoneistoonsa. Osa yksityisistä vuokranantajista myös yrittää välttää näin veron maksamisen.

Varmempi keino rekisteröityä Pietariin virallisesti on asunnon tai sen osan ostaminen. Omistajat ja heidän perheenjäsenet on kirjattu Pietarin asukasrekisteriin, ja heillä on oikeus saada pietarilaisten kaikki palvelut - kuten terveystalot, lastentarhat, koulut jne. Vuokralla asuvat jäävät ilman tällaisia peruspalveluja. Heidän asemansa Pietarissa on siten turvaton.

Vuonna 2010 Venäjän keskusvalta yritti korjata tilanteen. Tuolloin yksinkertaistettiin muuttajien rekisteröintimuodollisuudet ja sallittiin heidän hakea *propiskaa* Internetissä ilman huoneistonomistajan suostumusta. Muuttajat ottivat tämän mahdollisuuden siten, että he kirjoittautuivat jopa sellaisiin huoneistoihin, joissa he eivät asuneet. Tämä johti siihen, että eräisiin talonkirjoihin ilmestyi kymmeniä täysin vieraita alivuokralaisia, joista päävuokralainen ei ollut tietoinen, ja joita hän ei tuntenut. Taloyhtiö taas laskutti vastiketta vuokralaisten luvun mukaan kuukausittain. Täysin viattomia pietarilaisia asunnonomistajia joutui pulaan huonosti toteutusta ongelman ratkaisuyrityksestä. Luvattomia alivuokralaisia sai poistaa taloyhtiön kirjoista anomuksella jälkeensä.

Pietarin vetovoima ei perustu pelkästään taloudellisiin vaan myös kulttuurisiin tekijöihin. Muuttajat saavat sieltä sellaisia palveluita tai elämyksiä, joita ei löydy keskivertokaupungeista. Haastattelujen mukaan myös kunnallisten palvelujen taso ja varmuus ovat muita paikkakuntia parempia. Pietarin palkkatasoa pidetään Venäjällä tavallista korkeampana. Korkein palkkataso Venäjällä tavataan Moskovassa. Haastattelut ilmaisivat useimmiten tyytyväisyyttä siitä, että Pietari on tullut heidän uudeksi kotipaikakseen. Tämän perusteella voidaan täydellä syyllä olettaa, että Pietariin suuntautuva muutto jatkuu myös tulevaisuudessa.

Tämän pilottihankkeen perusteella on havaittavissa, että Pietariin suuntautuvasta todellisesta nyky-muutosta on vähän tietoa. Tulokset osoittavat, että tulevassa varsinaisessa tutkimuksessa on tärkeää kiinnittää huomiota muuttajien asemaan vaikuttaviin yksityiskohtiin, mm. asumisluvan eli *propiskan* aiheuttamiin ongelmiin. Varsinaisella tutkimuksella selvitetään myös Pietariin muuttaneiden jatkomuuttohalukkuutta.

Kirjallisuus

- Fischer, Peter A., Martin, Reiner & Straubhaar, Thomas (1997): Should I stay or should I go? Teoksessa: Hammar, Tomas, Brochmann, Grete, Tamas, Kristof & Faist, Thomas (eds.): International migration, immobility and development: multidisciplinary perspectives. Oxford: Berg, p. 49–90.
- Hägerstrand, Torsten (1975): Space, time and human conditions. Teoksessa: Karlqvist, A. (ed.): Dynamic allocation of urban Space. Farnborough: Sazon House.
- Kalinitchev, Andrei (2010): Etnisten ryhmien välinen vuorovaikutus Pohjois-Inkerissä 1800-luvun loppupuolella. *Historiallinen aikakauskirja*. IV. 451–465.
- Kalinitchev, Andrei (2011): Talo elää tavallaan, vieras lähtee ajallaan. Eri muuttajaryhmien liikkuvuus Luoteis-Inkerissä 1800-luvun loppupuoliskolla. *Siirtolaisuus-Migration 1/2011*, pp. 10–25.

- Miettinen, Anneli (2010): Population data on Finland 1900–2009. *Finnish Yearbook of Population Research*.
- Obshtshij svod po imperii razrabotki dannyh pervoj vseobshtshej perepisi naselenija, poizvedjonnoj 28 janvarja 1897 g. (1905): SPb. T. I.
- Pervaja vseobshtshaja perepisi naselenija Rossijskoj imperii 1897 g. (1903): Sankt-Peterburgskaja gubernija. Pod redaktsiej N.A.Trojnitskogo. T. 37. Ch. 1. SPb.
- Pietarin kaupunginhallinnon tilastot: http://www.gov.spb.ru/day/new_stat
- Predvaritelnyje itogi Vserossijskoj perepisi naselenija 2010 goda. Statistitsheskij sbornik. M. 2011. Sankt-Peterburg. 1703–2003: Jubilejnyj statistitsheskij sbornik / Pod red. I.I.Jelisejevoj i Je.I.Gribovoj. Vyp. 2. SPb. 2003.
- Vserossijskaja perepisi naselenija 2002 goda: <http://www.perepis2002.ru/>.

Otamme vastaan lahjoituksia

Siirtolaisuusinstituutilla on sääntöjensä mukaan oikeus ottaa vastaan lahjoituksia ja testamentteja Suomesta ja ulkomailta.

Aikaisemmin saamansa lahjoitukset instituutti on sijoittanut mm. tutkimusrahaatonsa, josta tuetaan vuosittain suomalaiseen siirtolaisuuteen liittyvää tutkimusta, dokumentaatiota ja konferenssitoimintaa.

Instituutissa ylläpidettävä siirtolaisuusarkisto ottaa myös vastaan lahjoituksena erilaisia dokumentteja jälkipolville säästettäväksi. Tällaista materiaalia ovat mm. käsikirjoitukset, kirjeet, valokuvat, äänilevyt ja pienimuotoiset tarve-esineet.

We accept donations

The Institute of Migration accepts donations from Finland and from abroad. Donations to the Institute benefit research and documentation. A central focus area in the future will be publication relating to expatriate Finns and their descendants, i.e. research on emigration and also publication of literature on and by Finns abroad.

Donations such as documents, letters, manuscripts, photographs, recordings and utility articles are welcome. We wish to increase our archival collections, and by exhibitions and catalogues present Finnish everyday life abroad to the general public.

Yhteydenotot / Contact:

Johtaja Ismo Söderling,
Arkistonhoitaja Jarno Heinilä,

isoder@utu.fi
jshein@utu.fi

+358-50-511 3586
+358-2-28 404 60